

Izhaja vsa torek in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajajo v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Društvo „Sloga“.

Slovensko narodno-politično društvo „Sloga“ je imelo svoj redni občni zbor pretekli četrtek 30. marca v prostorih „Goriške zveze“ v ulici Vetturini. Udeležba je bila z ozirom na sedanje razmere v deželi dobra, zanimanje za društvo splošno.

Predsednik dr. Gregorčič je omenil v svojem nagovoru, kako je začel državni zbor po dolgem mrtvilo zopet delovati, ter je izrazil željo, naj bi ga v tem posnemala tudi „Sloga“, ki v zadnjem času se ni silila preveč v javnost.

V deželni zboru goriškem se je položaj v zadnjih letih premenil v toliko da imajo Italijani zdaj vedno 11 glasovalcev, Slovenci pa 10, da so torej poslednji vedno v manjšini, medtem ko za časa grofa Franca Coroninija so si stali Slovenci in Italijani enako močni, vsak z 10 glasovi nasproti.

Edinost slovenskih poslancev je dandanes le moralnega pomena in bi prišla samo v slučaju abstinence v pošte. V koliko so posamezni poslanci sposobni za tako edinost, pokazali so s svojem delovanjem tudi v zadnjem zasedanju.

„Sloga“ je nastala v časih, ko so rodoljubi v resnici imeli ljudske koristi pred očmi, ter si je v svojih pravih načrtih svoj program, ki obsega vse javno življenje goriških Slovencev tedanjega časa. Društvu je namen varovati in braniti pravice Slovencev na Goriškem in pospeševati njim na korist vse, kar sega v njihovo narodno, družbinsko ali socialno, gospodarsko in politično življenje, ter delati za napredek in pravo svobodo na verski katoliški podlagi.

Vršeč to svojo nalogo, je društvo že mnogo storilo, pa ga čaka še mnogo dela. Ustanovilo je gospodarska in izobraževalna društva, katerim je prepustilo del svojih nalog. Sebi je pridržalo nadzorstvo in vodstvo vsega tega delovanja ter specifično politične stroke, kakor tudi one, za katere do zdaj ni še preskrbljeno.

Nekatere njegove ustanove zašle so v rokah odpadnikov na kriva pota; iz gospodarskih zavodov, ki naj pospešujejo blaginjo ljudstva, postala so bančna podjetja, ki stremijo po kolikor mogoče velikem dobičku v strankarske in politične namene. Trgovci in kmeti plačujeta visoke obresti s pripadki, da se posamezniki šopirijo, ki vtikajo ljudski denar v podjetja sumljive vrednosti. „Sloga“ mora biti na tem, da poseže z zdravilno akcijo vmes.

Gospodarsko in politično življenje se vedno bolj razvija; zeto ne zadostujejo suhe črke programov in načel, ki se izražajo, marveč treba iskati vedno novih potij in sredstev, po katerih se splošno načelo uvede v življenje z ozirom na razne in različne krajevne in osebne razmere v posameznih krajih in raznih časih.

Tudi „Sloga“ ne sme ostati starilna, marveč mora s časom napredovati. V tem oziru dobi veliko pomoči v razpravah shodov, ki se jemajo z njenimi načeli, v prvi vrsti katoliških shodov, posebno slovenskih katoliških shodov, ki so nam najbližji in kateri se najlože ozirajo na domače aktualne potrebe. V teh razpravah se nahaja mnogo praktičnega gradiva, ki se dá porabiti tudi pri nas. Ko smo v načelih edini, bodimo kolikor mogoče tudi v praksi in taktiki; kjer pa ta edinost vsled posebnih razmer ni mogoča, pa bližajmo se drug drugomu.

Društvena pravila sama navajajo raznih sredstev, s katerimi se dá doseči društveni namen. Društveniki naj se shajajo in razgovarjajo o vsem, kar utegne biti društvu v korist. Priporočajo in širijo naj se društvenim namenom primerni časniki in knjige. Po okoliščinah naj se napravi bralnica v Gorici. Izdaja naj se posebno društveno glasilo, ali pa naj se določi kak drug, društvene namene pospešujoč časnik, ki naj se duševno in gmotno podpira. Sklicujejo naj se ljudski shodi ali tabori ter naj se društvo pri tem ozira na dotična postavna določila. Imajo naj se poučni govori o vsakoršnih rečeh, ki so z društvenimi nameni v zvezi.

Vsa ta sredstva navajajo že pravila, in gotovo bi se mnogo doseglo, ako bi se vsaj nekatera izmed njih temeljito rabila; kaj pa še le tedaj, ako bi se društvo vseh teh sredstev v polni meri posluževalo? Pričakovati je, da se bo to tudi godilo; nekatera znamenja in okoliščine kažejo na to.

Splošna je želja po deželi, kakor pričajo došle informacije, naj bi se društvo zganilo pa naj bi začelo krepko delovati, ker nasejane je že preveč ljulike, katero je treba izriti, in prepuščeno je sovražniku preveč tal, katera mu treba odvzeti. Zavedni rodoljubi so pripravljene združiti se v vrste pa pot zapreti pobalinstvu in slepariji, ki se širi in šopiri po deželi. Vsak poštenjak se čuti dolžnega nastopiti proti izmolževanju ljudstva in proti pohujšanju, ki se širi med našim narodom. Prikazujejo se mladi omikanci, ki so pripravljene bojevati boj in vsestransko delovati za narodove svetinje in koristi, katere nekovi brezobrazniki z nogami teptajo in uničujejo. Vse te okoliščine budijo upanje, da bo konec dosedanjemu mrtvilo, da s pomladjo vred tudi „Sloga“ oživi in začne krepko delovati v znamenju križa proti gostozobim grabljam sebičnikov in pohujševalcev ljudstva. V to ime pomozi Bog!

Iz društvenega računa, katerega je prečital in razložil predsednik, je razvidno, da društvo je imelo v zadnji dobi dohodkov 429 K 64 v, stroškov pa 419 K 39 v, tako da je v blagajnici še znesek 10 K 25 v.

Odborovo poročilo, katero je predsednik ustmeno podal, pričča da društveno delovanje zadnjih let se ni omejevalo na volitve, marveč da se je raztezalo na razne panoge javnega življenja. Ceste na Kanalskem, Goriška ljudska posojilnica, ljudsko štetje, zakon o domovni pravici, preosnova c. kr. kmetijske družbe, zatiranje Hrvatov, ljudsko šolstvo v Gorici, brezobrestna posojila vinogradnikom, boj za pridobitev domovne pravice v Gorici, prizadevanje za razvoj društva, sodelovanje pri kulturnih in gospodarskih podjetjih so bili predmeti, s katerimi se je društvo bavilo.

Račun in poročilo je občni zbor vzel odobrujoč na znanje.

Pri tej priliki se je vnela obširna razprava, katere so se udeležili razen poročevalca razni društveniki.

Predsednik poročevalac je menil, da pomanjkljivosti, ki se nahajajo v dosedanjem delovanju društva, naj bodo novemu odboru kazalo, kaj mu je storiti in kako postopati. Zbori, shodi, posvetovanja, vsakovrstni pouk, dobro časopisje, delavni poverjeniki, živo delo na vse strani naj mu bo vedno pred očmi. Rodoljubi, ki delajo za dobro stvar, naj se ne dajo prehiteti in premagati po ljudeh, ki delajo le za se, pa v kvar ljudstvu.

Dr. Ferdinand Rojic je priporočal, naj se poverjenikom plačajo poštni stroški, naj se sklicujejo pogosto zaupni shodi, naj se objavljajo njih razprave in sklepi v javnih listih, naj se iz Gorice širi življenje na vse strani.

Župnik Josip Cigoj je bil za to, da naj prihodnji odbor sestavi natančen jasen program svojega delovanja ter naj se pri tem ozira na sklepe slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani.

Dr. Andrej Pavlica je priporočal, naj odbor društva „Sloga“ kot tak izrazi svoje mnenje o resolucijah, ki se bodo pripravljale za tretji slovenski katoliški shod, ki se bo obhajal to leto.

Josip Strancar je zagovarjal misel, da treba shode sklicavati v mirnem času, ko duhovi niso razburjeni, ter tako pripravljati ljudstvo za ožje združenje ob času boja.

Ivan Dermastia je poudarjal, da podrobno delo med ljudstvom bodi glavna naloga prihodnjemu odboru, ker le tako se narod pouči, da se ne da zapeljati po nasprotnikih.

Anton Bratina je podpiral predlog dr. Pavlice glede resolucij za prihodnji slovenski katoliški shod ter se je zadovoljil s pojasnili, katera je dal v tem oziru predsednik.

Sprejet je bil odborov predlog, da se občni zbor društva „Sloga“ pridružuje protestu slovenskih občin proti novemu občinskemu redu, ter se naloži, da

PODLISTEK

V znamenju miru.

Povest. Spisal Janko Bratina.
(Dalje.)

Kovač in Luknjičar sta bila prva, ki sta prišla. Z deskami in slamo so zopet popravili oni kos podrte strehe, ometali nekoliko zidovje in ga popolnoma na novo pobelili.

Gospodu Antonu se je smejalo srce, ko je videl, kako se je belela cerkvena med drugo goščavo, kako se je blesketalo malo zidovje v jutranjem solncu.

— Hvala Ti bodi, Gospod, vzdihnil je. Niti nisem upal, da bo šlo vse tako dobro. Res, hudo mi je bilo v začetku, a sedaj sem se privadil, ljudstvo me ima rado in vse bi bilo dobro — da bi le oni tam se dal kako spreobrniti...

In zdelo se mu je, da je že davno bilo treba odločneje nastopiti, pa zopet se je premislil.

— Morda bi pa s tem več pokvaril —

Okoli hišice je bil mal vrtič, ali bolje kos neobdelane njive. Franček je pridno razkopaval trdo zemljo in gospod Anton mu je pomagal. Razrahljala sta peščene grude in potem nasadila krompirja. Vsejala sta tudi nekaj žita in drugih potrebnih stvari.

— Pa Bog blagoslovi, dejal je svečenik, ko je bilo delo končano in sta si očistila blatne čevlje.

Tudi drugi so začeli delati.

Vsakdo je hitel obdelati svoj košček zemlje, vsakdo se je trudil, da bi kmalu končal, kajti vedeli

so, da bo treba iti delat oskrbniku tlako in potem bi ležalo lastno polje neobdelano.

Tako je tudi bilo.

Hlapec oskrbnikov je prišel in naznanil, da je čas za obdelovanje. Nekateri so morali na te, drugi na druge njive. Oskrbnik je bil ljudem povsod za petami in gorje temu, ki se ni trudil za žive in mrtve.

— Bog sveti, tožili so ljudje in mrmrali nezadovoljno med sabo. Na glas govoriti si nikdo ni upal, bali so se vsi biča in palice.

— Jaz še svojega nisem obdelal, tožil je sosed sosedu in vendar bo treba dati desetino. O ti križani Bog, ti, ti nam pomagaj.

A že je bil hlapec pri njem in ga švrknil, češ, molči in delaj.

Oskrbnik je hodil gori in dolj po njivah in gledal, da se ni nikdo pri delu oddihal.

Tam konec njive ob gozdu je bila druga troja ljudij. Ti so še-le čistili in podirali gozdovje; sekali so klade in odnašali kamenje. Tla so bila videti rodovitna, in oskrbnik je hotel na to stran razširiti svoja polja.

Debele klade so padale, gozd je ječal in sekire so pele, da je odmevalo daleč na okolu.

— Ko bi le vedel človek, za koga dela, vzdihnil je marsikateri, potem bi se že trudil, a tako... Kedo bo jedel sadove našega potu? Ta sodrga nemška, ti hlapci in oskrbnik —

— Kaj hočeš, tolažil ga je sosed, trpi, trpi.

Debelo bukovo deblo so zažagali.

Jeden je zasekaval od zadej, drugi so z vrvmi vlačili deblo na prosto.

Začelo je škripati in se lomiti...

— Hej, proč, proč —

Vsi so leteli — drevo je zahreščalo na tla. Obupen krik se je zaslišal, vse je ostrmelo in gledalo — pod debelo vejo je ležal Strugarjev Janez — veja mu je prelomila nogo.

Komaj je še dihal.

— Po gospoda, po gospoda, kriknil je kovač ki je bil tudi zraven, in že je letel proti kapelici.

Janeza so zvelikli izpod veje, dali so mu vode in malo je pištel spet k sebi. Oskrbnik se ni niti brigal zato, zaropotal je na druge, češ naj delajo dalje, a ko je videl prihajati gospoda s sv. popotnico, je vendar obmolknil.

Duhovnik je Janeza prevedel s sv. zakramenti in mu podelil svoj blagoslov — drugi so ga potem deli na rame in ga odnesli proti domu. Oskrbnik je bil zelen od jeze, a upal si ni reči ničesar.

— Gospod oskrbnik, dejal je Lokar, ni lepo, da ste tako brezsrčni, človek je, trpi, in vam je delal.

— To vas nič ne briga. Glejte, da greste svojim potom, ljudij mi ne šuntajte, ker sicer — — — in zaškripal je z zobmi.

— O ne, dejal je gospod Anton; moj posel ni delati nemir in prepir, mir in ljubezen naj vlada med nami —

A oskrbnik mu je obrnil hrbet in odšel jezno od njega — — —

(Dalje prih.)

novi odbor dotično motivirano izjavo lje namestništvu in ministerstvu.

Prav tako je bil sprejet predsednikov predlog, da novi odbor naj skliče najkasneje v treh mesecih izreden občni zbor, kateremu naj poroča o svojem dotodanjem delovanju ter eventualno o stvareh, ki do tedaj bi se pokazale za to godne ali potrebne.

Sledila je volitev novega odbora, ki se je vršila povsem mirno in skoro soglasno, o katerem izidu smo poročali že v zadnji številki. Bilo je že poldne, ko je predsednik zaključil občni zbor.

Dopisi.

Iz Nabrežine. — (Socijalno-demokratska enakopravnost, bratstvo in svoboda.) — Pri nas je stavka, seveda le deloma, ker skoraj polovica delavcev dela v „Rimskem kamnolomu“ (Cava Romana). Klesarji stavkajo od konca novembra, kamnolomci pa od začetka februarja. Naravna posledica je pomanjkanje in revščina. Mnogi delavci so se zanašali, da bodo vdobili podporo za časa stavke, ali ravno tukaj se je pokazala socijalistična enakopravnost in bratstvo. Pregovor pravi: „Kdor ima hleb v rokah, tisti ga deli“. Tega se držijo tudi voditelji socijalistov. Tem tudi zdaj v času stavke ni nobene krivice. Ti lepo pohajajo, ali se vozijo okoli po Krasi agitirajo, prigovarjajo in žugajo, če slišijo, da hoče kak delavec, gnan od pomanjkanja, iti na delo. Drugi, koji najbolj zahtevajo, naj se stavka nadaljuje, so šli delat v „Rimski kamnolom“, kjer ni stavke, in si tako zagotovili zaslužek. Tretji, bolj pohlevni boječi in oddaljeni, ti pa morajo stavkati in stradati. Kako pa je s podporami? Nekateri klesarji so vdobili v celih 4 mesecih največ 15 K podpore. So pa še drugi, koji so vdobili še manj. Poznamo osebo, koja je prejela samo 2 K. In če se ti pritožijo, da je podpora premajhna, vdobe za odgovor: „Ti imaš premoženje, imaš hišo, zadolži se na njo, podporo treba dati takim, ki nimajo nič“. Še lepša je s kamnolomci. Ko je vabil Kopač kamnolomce v svojo judovsko bratovščino, takrat je obljuboval: na mesec boste plačevali 1.60 K v centralo na Dunaj, to bo za podporo v štrajku, ob času štrajka ne vdobite prvih 14 dni nič podpore, potem pa vsaki dan 1 K.

Štiri mesece je skladalo 450 kamnolomcev po 1.60 K t. j. skupno 2880 kron. Ko je bil tretji, četrti, peti teden stavke, ni bilo svetlih kronic od nobenega kraja. Tedaj so se začele nekaterim delavcem oči odpirati, ter so se odločili podati se zopet na dele.

Dne 20. m. m. je prišlo kakih 100 do 150 kamnolomcev v Nabrežino, da se pogodijo z gospodarji za vstop v delo. Zbirali so se nekateri v gostilni g. Štefana Pavšiča blizu „Rimskega kamnolomu“. Ko zvedo o tem demokrati v „Rimskem kamnolomu“, zapustijo vsi delo ter prihrumijo v imenovano gostilno in začnejo tam zbrane zaničevati in zasramovati z vsemi mogočimi priimki. Ti zapustijo mirno to gostilno in se podajo v Nabrežino ter se tam pogodijo z gospodarji radi dela. Dosegli so med drugim 15^{0/10} poviška na dosedanjih plači. Mej tem so pa šli socijalisti kričati žvižgajoč, žugajoč in pevajoč delavsko pesem (seveda po italijanski) v gostilno gospoda Janeza Pertota, kjer so kmalu vtaknili skozi okno rdečo zastavo in zaprli pot v Nabrežino. Prava demonstracija se je začela šele popoldne. V sklenjenih vrstah so šli po različnih kamnolomih, ter tam pokazali oliko, koja jim je Kopač vcepil. Pri Favettiju so pobili okna, v kamnolomu g. Tomaža Grudna so nad kamnolomci kričali, jih zmerjali in na nje pljuvali. Od tod so šli v vas in na postajo. Seveda so si po poti grede, ohladili svojo jezo pred hišo vsake neljube jim osebe z tulenjem in žvižganjem. Posebno pri sreju jim je bil g. kurat Čargo, kojemu so voščili: „morte a Čargo, fora Čargo“. Pripomniti treba, da se je to godilo v

navzočnosti blagorodnega gospoda glavarja iz Sežane. Kaj je pri tem vkrnil, nam ni znano. Menda nič.

Po končani demonstraciji podali so se demonstriranje na dvorišče g. Tanceta k javnemu shodu. Govorili so Kopač slovenski, Panini italijanski in neki delegat z Dunaja nemški. Kaj so govorili? To, kar govorijo socijalnodemokratski hujšakači pri vsakem shodu tako, da kdor je bil pri enem shodu, že naprej ve, kaj bodo govorili pri drugem. Pač, nekaj novega je zviti lisjak Kopač vendar povedal. Nagovarjal je delavce naj bodo mirni in naj ne prirejajo demonstracij. Vse to seveda iz tega namena, da bi samega sebe opravičil in opral pred gospodom glavarjem. Češ „jaz sem delavce svaril, če se zgodijo kaki izgredi, nisem jaz temu kriv“. Hinavstvo! Kje pa je imel Kopač svoj jezik in svoj upliv na delavce ob 1. uri popoldne, predno se je začela glavna demonstracija? Zakaj ni takrat delavce svaril in miril?

H koncu shoda se je tudi glasovalo, ali naj se stavka nadaljuje. Seveda se je sklenilo, naj se stavka nadaljuje. Vprašamo pa, kdo so bili tisti, ki so to zahtevali in sklenili? Vse kar dela v „Rimskem kamnolomu“, kojega so socijalisti vkupili od gosp. Wildija, tedaj ne le samo klesarji, ampak tudi kamnolomci podajajo in celo vajenci; od pravih stavkujočih t. j. delavcev brez dela, jih gotovo ni bilo navzočih. Toraj tisti, ki imajo zagotovljen svoj vsakdanji zaslužek ter sedijo pri polnih loncih in litrih, nas hočejo siliti, naj mi stavkamo in stradamo. Sodrugi! Ali je to bratstvo, enakopravnost in sloboda? Pri vsem tem je imel Kopač toliko brezsrčnosti, da je končal svoj sklepni govor z klicem: „Živela svoboda!“ Mi pa kličemo: „Proč s tako svobodo, kakoršno nam vsiljuje Kopač!“ Črnikam narji.

Št. Viška gora. — (Hudodelstvo ali nesreča?) — Na Marijini praznik, t. j. 25. marca popoldne, sešla se je družba mladeničev v neki hiši v Stopniku. Mej mladeniči je bil tudi 23-letni Simon Kofol. Okoli 8. ure zvečer se poslovi ta od ostale družbe in odide proti domu. Toda ni mu bilo namenjeno, da bi še kedaj videl svoj dom. — Druga jutra je našla neka ženska njegov klobuk in popolnoma čist žepni robec. Oboje je shranila in povedala o tem mladeničevim starišem šele v ponedeljek zvečer. — Vsi prestrašeni so pričeli stariši in drugi ljudje pogrešanca iskati, toda vse zastoj. Nobenega sledi ni o njem ne na suhem, ne v vodi Idriji, ki je sedaj vsled kopnečega snega narasla in motna. — Nekateri govore, da se je mladeniču zmešalo; drugi hočejo pa vedeti, da je spravil nekdo mladeniča s poti zaradi nekega dekleta. — Stara pesem!

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek je proračunski odsek rešil poglavje „Državni dolgovi“. Skupni (avstro-ogerski) dolgovi so koncem junija 1904 znašali 5.413.920.599 kron 93 vin., posebe ima Avstrija dolga (koncem junija 1904) 3.876.267.167 kron 14 vin. Torej znašajo vsi dolgovi izvzemši one, ki jih ima Ogerska na svoj račun, 9.290.187.767 K 7 vin. Obresti od skupnega (avstro-ogerskega) dolga za l. 1905 znašajo 214.587.323 kron. Teh obresti plača Ogerska 60.320.771 kron, torej odpade na Avstrijo še 154.266.552 kron. Letos se odplača skupnega dolga 22.923.631 kron. Dasi je naša država pred avstro-ogersko nagodbo iz l. 1867 naredila dolgove skupno za obe državni polovici, vendar so Ogrsi s svojo odločnostjo dosegli, da le „zaradi lepšega“ plačujejo samo 300 tisoč kron na leto v odplačilo starega dolga, ki ga je skupna država naredila še pred nagodbo vsled vojsk. Zato plača letos Avstrija 22.623.631 K, dočim Ogrsi le 300 tisoč kron. Obresti avstrijskega dolga znašajo za tekoče leto 195.685.855 K in so od lanskega leta višji za 22.729.471 K. To kaže, da je prejšnja vlada, kakor znano, naredila nove dolgove za železnice itd. Pokritje pa znaša 32.961.568 kron, nepokriti primanjkljaj torej 342.052.470 kron. Ako

prištejemo še upravne troške v znesku 1.252.666 kron, pride letos med državne izdatke samo na račun dolgov 343.305.136 kron. Poštni in brzojavni uradi. Dohodki poštnih in brzojavnih uradov za leto 1905 so proračunjeni na 125.750.500 kron, pošne hranilnice na 11.532.400 kron, skupaj torej 137.282.900 kron, skupni troški pa na 125.750.500, torej bi znašal prebitok 11.370.452 kron.

Dopolnilne deželnozbornske volitve na Kranjskem.

Kranjsko veleposestvo volilo bode dne 17. t. m. dva poslance v deželni zbor kranjski. Katoliško-narodna stranka vabila je že meseca februarja narodno-napredne prvake, naj bi pri teh volitvah obe slovenski stranki na Kranjskem složno postopali, ker bi bilo lahko mogoče, da s pomočjo nekaterih konservativnih nemških veleposestnikov pri omenjenih volitvah zmagajo proti ustavoverni nemški stranki Slovenci. Število opravičenih volilcev v kranjskem veleposestvu, ki voli 10 poslancev, recid deset poslancev v kranjski deželni zbor, znaša 84 glasov. Od teh je slovenskih 34 glasov.

Stranka barona Schweglja računa lahko z gotovostjo le na 35 glasov, dočim je 15 glasov, ki pripadajo konservativnim veleposestnikom in pa takim, ki se ne ogrevajo za stranko barona Schweglja. Ako bi se toraj slovenski stranki sporazumeli, bilo bi prav lahko dobiti zase nekaj konservativnih glasov in bi toraj ne bilo izključeno, da ne bi pri omenjenih volitvah zmagali. Ali narodno-napredna stranka noče, kakor se zdi, o taki shupni akciji ničesar slišati, in tako je zmaga ustovovernim nemškim posestnikom na Kranjskem zagotovljena. Seveda prva skrb naprednjakov je, pobijati klerikalizem. Narodnost postala jim je, kakor so v svojem glasilu že tudi sami povedali, postranska stvar.

Češki deželni zbor.

„Narodni Listy“ pišejo, da, ako se Nemci ne odločijo brezpogojno, ne da bi obstrujirali sodelovati v zasedanju češkega deželnega zbora, da hočejo Čehi na vsak način preprečiti delovanje zbornice na Dunaju.

Oboroženje Tirolske.

Iz Inomosta poročajo, da namerava vojni minister resno utrditi Trentin in Tirolsko. Vlaki da vsak dan dovažajo topove in drugi vojni material, a izlasti da se utrjuje Franzensfeste. Do sedaj so odpeljali proti jugu že nad 200 topov.

Avstrijske priprave.

„Slovenska Misao“ trdi, da Avstrija izvršuje velike vojne priprave v Dalmaciji, Bosni in ob meji Srbije. V Pulju se grozničavo pripravljajo brodovje. Poveljniki imajo neprestano posvetovanja. Avstrija se pripravlja na pot do Soluna. List pravi, da bi zveza Rusije in Italije mogla to preprečiti. Dalmatinske garnizije se znatno pomnože. V Dubrovnik pride cel domobranski polk.

Goluhovski odstopi?

„Zeit“ poroča, da je omajano stališče ministra za vnanje stvari, grofa Goluhovskega.

Novi ogerski državni urad.

Koresp. „Wilhelm“ je zvedel iz Budimpešte, da je cesar odredil ustanovo dvornega maršalskega urada, ki bo podrejen dvornemu maršalu na Ogerskem. Novi urad bo vmesna instanca med najvišim dvornim uradom in dvornim glavarstvom, oziroma med upravami dvornih vrtov v Budimpešti in Gödöllő ter bo aktiviran že dne 1. maja t. l.

Ogerska kriza.

Poslanik Zögyeny-Marich je v soboto jutraj odpotoval v Berlin. Vodilni odbor združene opozicije se je v soboto ob 10. uri popoldne zbral pod predsedstvom posl. Košuta v sejo. O seji je bil izdan nastopni komuniké: Vodilni odbor združene opozicije je sklenil odposlati predsedniku poslanske zbornice dopis, v katerem se predsednika prosi, naj v smislu prava, ki ga ima, skliče na 4. aprila sejo poslanske zbornice. Odbor je na to v dolgem posvetovanju razpravljala načrt adrese, ki jo nameruje združena opozicija potom zbornice predložiti cesarju. Čeravno se je govorilo tudi o načinu, kako bi bilo možno rešiti krizo, ni vodilni odbor sklenil o tem ničesar. Vodilni odbor je mnenja, da se one osebe, ki jih je cesar nedavno vsprejel v svrhu rešitve krize, ne morejo smatrati kakor pooblaščenice združene opozicije. Vodilni odbor združene opozicije je imel svojo drugo sejo večeraj.

Grof in grofica Lonyay.

„Neues Wiener Tagblatt“ poroča, da sta grof in grofica Lonyay sklenila, da se stalno naselita na Angležkem.

Cesar Viljem na potovanju.

Cesar Viljem je dospel v petek v Tanger na parniku „Hamburg“. Baterije in dva francoska križarja sta ga s streli

pozdravila. Cesarja so ob izkrcanju vsprejeli zastopniki sultana in diplomatski zbor.

Ruski car in katoliška cerkev.

Lvovska „Gazeta Narodova“ je izvedela iz Rima, da je ruski car nedavno temu v skupni avdienci pozval katoliške škofe Rusije, naj mu predložijo svoje predloge za reforme v zagotovljenje več svobode katoliške cerkve v ruski Poljski. Škofje so vsprejeli s hvaležnostjo ta predlog carjev in so v neki seji, ki se je vršila v Petrogradu, določili besedilo spomenice, ki je bila izročena carju.

Dogodki na Ruskem.

V senatu je bil priobčen manifest, vsled katerega je ustavljen razpis novačenja mladeničev, obvezanih vojni dolžnosti. Glasom nekega carskega ukaza ima finska deželna blagajna v vojne svrhe plačati državni blagajni na leto 10 milijonov rubljev.

Dogodki na Macedoniji.

Vsak dan prihajajo turški vojaški begunci čez mejo, ker se boje vojne. Ravno tako dohaja čimdalje več beguncev iz nemirnih macedonskih pokrajin. Na reforme ne da nihče ničesar. Neki avstrijski orožniški častnik v Skoplju se je izjavil: „Popolno divjo pokrajino v Osvrednji Afriki bi bilo laglje reformirati kakor pa en okraj v Turčiji“. — Bolgarske vasi v Macedoniji so polne vojakov, ki jih morajo prebivalci prehranjevati, dasi trpe sami glad. Več bolgarskih vasi ob meji so turške oblasti dale požgati, da bolgarski begunci ne dobe v njih zavetišča.

Rusko-japonska vojska.

General Linevič je v četrtek brzojavil: Pri armadi se ni ničesar spremenilo. Vztočno od železnice razvija sovražnik živahno delavnost. Po noči je padlo mnogo snega.

Dne 29. marca je japonska patrolja na desnem krilu napadla neki ruski oddelek. Oddelek ruskega konjenišva od oddelka generala Miščenka je pobil sovražnike.

V soboto ob solnčnem zahodu je plulo mimo Perima v smeri proti Džibuti pet ruskih vojnih ladij in en remorker. Sledili so trije parniki.

„Biršev. Vedomosti“ so prejele dne 31. marca iz Gunculina nastopno poročilo: Ena vztočna japonska obemalna kolona se nahaja že blizu Kirina. Usoda petega ruskega polka strelcev je še neznana. Povrnivši se zdravniki so naleteli v Mukdena na vjetege poveljnika 100 polka 16. voja. Rusko-kitajska banka izjavlja, da je nje mukdenska podružnica na svojem umikanju, od drugega milijona rubljev in 600 pudov srebra, izgubila 100.000 rubljev in 75 pudov srebra. Transport je prišel v ogenj, toda bil je pozneje večinoma rešen. Iz Gunculina poročajo nadalje, da se je bati v Mandžuriji protievropskega gibanja.

General Linevič poroča v neki brzojavki 1. t. m., da ni beležiti pri armadi nikake spremembe.

Iz poljskih virov se širijo mej svet kaj neugodna poročila o stanju baltijskega brodovja. Kako malo odgovarjajo te vesti resnici, izhaja iz nekega poročila, ki je poslal z Madagaskarja dopisnik londonskega lista „Daily Express“. Dopisnik pravi, da je ruski admiral delal čudeže na svojem brodovju. Ladje — o katerih se je govorilo povodom njih odhoda iz Evrope, da so umazane — so čiste in v najpopolnejem redu. Zdravstveno stanje moštva je dobro vzlic hudi vročini. Disciplina je naravnost izborna. V vsem času, ko se je brodovje mudilo v vodovju Madagaskarja, so se vršile vaje. Na vse strani so bili povodni čolni na delovanju. Streljanje s težkimi topovi, vaje z mrežami za torpede in služba čolnov za ogledovanje — vse se vrši nepretržno. Admiral sam je neutrudljiv. O pijanosti ni niti govora. Vsi oficirji, s katerimi je dopisnik govoril, da so izražali željo, da bi skoro naleteli na japonsko brodovje. Dopisnik zaključuje: Bilo bi absurdno, ako bi hoteli rusko floto primerjati z angleško, ali ti ljudje napravljajo vendar utis porabljivosti. Admiral Roždestvenski napravlja iz njih pomorščake, in oni so, kakor vsi Rusi, hrabri in močni.

Iz Petrograda poroča dopisnik „Berliner Tageblatta“: V viših vladnih krogih se govori, da se baje, neodvisno od ministerstva za unanje stvari, na

katero, pada radi nemarnosti glavna krivda radine srečne vojne, točno preišče vsa predigra, ki je dovedla do vojne in ki bo najbrž za vselej kompromitirala celo vrsto viših uradnikov, za to pa, kakor se zdi, bitstveno pomiri javno mnenje, ki vedno silneje zahteva vse resnico o skrivnostnih diplomatskih pogajanjih z Japonsko. Ako se to uresniči, tedaj bo poleg ruske diplomacije najbolj zadet Aleksejev, nasproti kateremu je car v zadnji čas popolno premenil svoje vedenje.

Car je sprejel te dni generala Rüdigerja, ki bo, kakor se glasi, imenovan za vojnega ministra.

„Magdeburger Zeitung“ poroča iz diplomatskega angleškega vira, da so se uvodna pogajanja glede miru razbila ob vprašanju vojne odškodnine ter ob japonski zahtevi, da se Rusija odpove pravici, imeti še nadalje vojno brodogradnjo v vztočni Aziji.

V vojaških krogih glavnega mesta se zatrjuje, kakor poroča „Ruskoje Slovo“, da je mobilizacija druge gardne pehotne divizije sklenjena stvar. Ista pojde na bojišče najbrž z brigado gardnega topništva. Glede druge divizije konjenišva ni še ničesar znano.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — Rodbino gosp. odvetnika dr. Pavletiča zadela je te dni prebitka izguba. Neizprosna smrt ugrabila ji je namreč 3-letnega sinčka Bogomila. Žalujejo častiti rodbini izrekamo na tem mestu naše iskreno sožalje.

V Tolminu umrl je danes zjutraj po dolgi in mučni bolezni tamošnji poštar in posestnik g. Anton Devetak, previden s svetimi zakramenti. Pogreb bo v četrtek N. p. v m.!

V Šebreljah umrl je 29. m. m. v 73. letu svoje dobe po kratki a mučni bolezni g. Ivan Rejec, oče g. župnika v Čepovanu. Svetila mu večna luč.

V nedeljo zjutraj dne 2. t. m. umrl je v Škorklji pri Trstu tamošnji posestnik g. Josip Turk. Pokojnik bil je med tržaškimi Slovenci jako spoštovana in ugledna oseba. Bil je odločen rodoljub, bogaboječ mož in usmiljen človek, ki je reveže podpiral, kjerkoli je mogel. Pokojnik bil je tudi član in odbornik raznih slovenskih društev. N. p. v m.!

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: družba „Slov. beseda“ v Gorici 1 K; omizje pri baronovem bratu zbralo 4 K.

Upravništvo „Gorice“ prejelo: Anton Berlot, vogerski na račun ustanovine za „Mali Dom“ 40 K; Simon Kos, opajski 10 K.

Srčna hvala!

Razpisane službe. — V področju politične uprave na Primorskem je razpisana služba okrajnega tajnika z dohodki X. plač. razreda, eventualno služba namestništvenga kancelista z dohodki XI. plač. razreda. Prošnje je predložiti službenim potom do dne 20. aprila na predsedništvo c. kr. namestništva. Na c. kr. davkarijah v Primorju je razpisano eno mesto uradnega sluga. Prošnje je predložiti c. kr. finančnemu ravnateljstvu v štirih tednih, računano od 28. marea dalje.

Šola za risanje v Gorici. — Goriska trgovska in obrtna zbornica otvori šolo za risanje. Vodja bo sedanji ravnatelj obrtne šole v Marjanu, g. Ribič. Najmejo tudi asistenta, ki mora znati italijansko in slovensko.

Pekovsko vprašanje v Gorici. — Peki gospodarji in pekovski pomočniki so se v soboto pogajali. Peki gospodarji so sklenili zboljšati pekovskim pomočnikom sedanje plače za 5%.

Vojaška godba bo danes svirala od 5. do 6. ure pop. na Travniku.

Pritožba ničnosti zavržena. — V tajni razpravi, ki se je vršila v petek na Dunaju, se je bavilo kasacijsko sodišče s pritožbo ničnosti 10 italijanskih dijakov, ki so bili radi pregreškov po § 305. kazenskega zakona obsojeni od deželnega sodišča v Trstu v zapor na

14 dni do 6 tednov. Povodom pokrajinske razprave v Vidmu, se je bil vršil tamkajšnji shod dijakov. Shoda se je udeležila tudi deputacija italijanskih dijakov iz Avstrije. Na kolodvoru je dijake pričakovala ogromna množica ter jih na okrašenih vozeh peljala v mesto. Na vozeh so bili irredentistiški znaki. Slišati je bilo tudi irredentistiških klicev. Na nekem vozu, na katerem ni sicer bilo nobenega avstrijskega dijaka, so bili držani irredentistiški govori. Radi aktivne udeležbe na teh demonstracijah je bilo obsojeno 10 avstrijskih dijakov po § 305. kazenskega zakona radi nezakonitih dejanj. Pritožba ničnosti izvaja, da ne zadostuje za učin § 305. le pasivna udeležba na nezakonitih dejanjih. Pritožba ničnosti je bila zavržena.

Vojaki napadalec. — V nedeljo ob 9. uri z večer vračala sta se dva šempeterska mladeniča iz mesta proti domu. Na potu jih srečata dva vojaka tuk. pešpolka. Meni nič, tebi nič, se približala mladeničema ter jima začneta groziti z bodali. Mladeniča spustila sta se v beg ter odnesla na ta način zdrave pete. — Ista dva vojaka zadela sta potem v ulici Blaserna ob mehanika Batiga, ki se je vračal domov v spremstvu svoje zaročenke. Jeden njiju brene Batiga ter ga potem z bajonetom rani na glavi.

Isti večer se je neki Solkanec pogovarjal na Kornju z nekim dekletom. Kar se mu približata dva vojaka ter se tako silno zaletita vanj, da je Solkanec padel na tla. Potem sta vojaka odšla.

Istotako se je vračal neki kolesar v nedeljo zvečer po ulici Ponte Nuovo v mesto. Približali so se mu trije vojaki ter mu začeli groziti, da mu vržejo kolo v Korenjo in sicer zato, ker ni imel prižgane svetilke. Kolesar pa je imel pri sebi revolver, katerega je potegnil iz žepa, na kar so vojaki zbežali.

Taki in jednaki slučajni ponavljajo se zadnji čas še precej pogostoma, kar seveda ni prav, in se je tudi nadejati, da bodo vojaška oblast za to poskrbela, da bodo mirni ljudje hodili po cestah in mestnih ulicah nenadlegovani od vojakov.

Kolesarsko društvo „Gorica“ napravi v nedeljo 9. t. m. izlet čez Št. Peter v Renče skozi Bilje v Miren in nazaj v Gorico. 18 km. Zahteva se, da imajo vsi člani-udeleženci, kolesarsko opravilo. Odhod točno ob 2. uri popoldne izpred kavarne „Central“.

Tatvina. — V noči od nedelje na ponedeljek so neznani lopovi odnesli g. Josipu Lasiču, stanujočemu na Št. Peterski cesti, št. 82, iz podstrešja 75 kilogramov špeha.

Ogenj. — V Oslavji nastal je v hiši nekega Mikluša ogenj, katerega so pa kmalu pogasili. Zgorelo je le nekaj obleke in pohištva.

Gozdni požari. — Pri Dolginjivi je uničil požar 3 hektare nizke hoste, ki je bila lastnina g. Bartolomea. Tam blizu pod Sv. Goro nastal je istotako požar, ki se je razširil na 10 hektarjev prostora. Škoda se čeni na 1000 kron.

Pri Števanu so iskre, ki so padle iz železniškega hlapona na suho travo, isto užgale. Ogenj pa se je kmalu razširil in je uničil tam nasajene borovce v obsežju kakih 3000 kvadratnih metrov.

Požar na Srpencah. — V sobotni večerni izdaji tržaškega lista „Piccolo“ čitani smo brzojavko, da je požar v noči od petka na soboto uničil na Srpencah 60 hiš in šest drugih poslopij ter da je ostalo 60 družin brez strehe. Nam ni došlo o tem požaru nobeno poročilo in nismo sploh mogli o njem nič natančnejšega poizvedeti.

Generali v Postojni. — Prve dni maja pride baje v Postojno okrog 60 generalov, oziroma viših vojaških dostojanstvenikov, ki ostanejo tamkaj več dni, da si ogledajo ondodno oklicio.

Eksplzija. — V petek 31. m. m. zvečer ob treh so se vneli plini v predoru nove železnice v Trstu in povzročili eksplozijo, ki je trem delavcem poškodovala očesno mreno; dva druga sta pa oglušela.

Starček skočil v vodnjak. — V Trstu je skočil v vodnjak 75 let stari vrtnar in gostilničar Cucović in utonil.

Štirje hkratu obsojeni na vislice.

— Pred porotnim sodiščem v Rovinju se je vršila od srede pa do nedelje porotna obravnava proti 25-letnemu Antonu Štifičiču, proti 30-letnemu Martinu Tidiču, proti Tomažu Radovanu, 28-letnemu Antonu Radovanu, 42-letnemu Ivanu Sinosiču in proti Mateju Radončiču, vsi doma iz sela Kalun pri Baderni v poreškem sodnem okraju. Prva dva bila sta tožena radi izvršenega umora, druga dva, ker sta prva dva najela, da izvršita umor. Peti in šesti pa, ker sta skušala nekega pregovoriti, da bi izvršil umor. Umor izvršil se je dne 15. avgusta 1904 na posestniku Antonu Radovanu iz Katuna. Streljala sta nanj prva obtoženca iz gostega grmičja, ko je šel k maši s svojo ženo in še z neko drugo osebo, ter ga tudi zadela, tako, da je ostalo v njegovem truplu nad 50 šiber, ki so mu preljuknale pljuča in srce ter ga tako močno ranile, da je koj izdihnil svojo dušo. Povod umora bil je neki ples v Baderni leta 1902, na katerem je prišlo do prepira in krvavega pretepa, vsled katerega sta nastali v selu Katun dve stranki, ki sta se smrtno črtili. Posledica tega sovraštva so bili redni pretepi in napadi ter razna druga poškodovanja. Zaradi vsega tega vršile so se razne kazenske obravnave, na katerih je bilo v daljšo ječo obsojenih več oseb. Posebno hudo sta bila kaznovana druga dva obtoženca, namreč Tomaž Radovan in Matej Radovan, ki sta bila obsojena vsak na 11 mesečno ječo in na povrnitev škode umorjenemu Antonu Radovanu, kateremu je bilo leta 1902 porenanih toliko trt, da se je škoda cenila na 794757 kron, a leta 1903 zopet toliko, da se je škoda cenila na 849584 kron. Zaradi tega pa sta najela Štifičič in Tidiča ter ju podkupila, da sta Antona Radovana umorila. Pri najemanju morilcev pomagala sta jima Sinošič in Radončič. — Vsled pravoreka porotnikov obsodilo je sodišče Štifičiča, Tidiča in oba Radovana na smrt na vislicah, Sinosiča pa na 2-letno ječo. Radončič bil je oproščen.

Strašen zločin. — Kmet Josip Peko v Poljicah v Dalmaciji je zaprl svojo 80 let staro teto, od katere je upal podedovati polovico premoženja, v sobo in jo pustil tri dni brez jedi. Starka je lakote umrla. Pekota so zaprli.

Zopet ulom pri juvelirju. — Na Dunaju so tatovi vlomili v prodajalnico juvelirja Friedmanna in odnesli dragocenosti za 7000 kron.

Čudna pasja historija. — V pisarno zagrebskega odvetnika dr. Crnkovića je prišel sodni sluga po opravkih. Na pragu sta ga nahrulila odvetnikova psa „Miško“ in „Hektor“ tako hudo, da je sluga nad njima zlomil svoj novi dežnik, tako je namreč mrcine pretepal. Potem je šel k odvetniku ter zahteval 4 K odškodnine za zlomljen dežnik. Odvetnik ga je odpravil tako naglo in na tak način iz svoje pisarne, da ga šel sluga naravnost k sodišču zatožiti zaradi razžaljenja časti. In res je bil odvetnik obsojen v globo 40 K, a slugi mora za

dežnik plačati vrhutega še 4 K. Odvetnik je napravil poziv, v njem pa je obdolžil sodnika pristanosti. In sedaj je tožil sodnik odvetnika zaradi razžaljenja; zopet je bil odvetnik obsojen, in sicer to pot v globo 400 K.

Nameravan ritualni umor? —

V Zwigrodu (tarnosko okrožje v Galiciji) je šla deklica kupovat v judovsko prodajalnico. Judje, ki so bili v prodajalnici, so deklico potegnili s seboj, so jo slekli in umili ter zaprli v klet. Ko je čez nekaj časa prišel v klet neki jud, je deklica ušla v temi in je začela vpiti. Sosedje so postajali pozorni, in kmalu se je zbralo mnogo ljudstva, ki je bilo ogorčeno na jude. Ti so se zbalili in pritekli v frančiškanski samostan, kjer so prosili pomoči. Med tem je pa policija aretirala nekaj sumljivih judov, in prišla je kmalu sodnjska komisija. Obleka deklice je bila zakopana na judovskem zemljišču.

Požar na tržaškem parniku. —

„Neu Freie Presse“ poroča: Parnik „Arimatea“, lastnina tržaškega brodolastnika L. Premuda, je pričel v pristanišču New Orleans goreti. Požar se je tako naglo razširil, da so morali ladijo radi gašenja prevrtati. Ladijo in tovor, obstoječ iz žita, pavole in olja sta bila zelo poškodovana; izlasti je težko poškodovanih 500 bal pavole.

Zrebanje Rudolfovih srečk. —

Glavni dobitek 30.000 kron je zadela serija 1839 št. 14, 6000 kron je zadela serija 357 št. 12, 2400 kron je zadela serija 907 št. 19.

Jesenske orožne vaje v velikem obsegu se bodo vršile na Češkem med 8. in 9. vojem; ostali voji imajo navadne vaje, 14. voj (tirolski) ima poleg tega še vaje v gorah južne Tiroške. — V okrožju 3. (graškega) voja bodo končane vaje dne 7. septembra, s katerim dnevom bodo odpuščeni tudi dopustniki po triletni službeni dobi. Pri vseh vajah se bo vojna uprava posluževala najnovejše moderne vojne taktike in vseh mogočih tehničnih iznajdb. Posebno se bodo urili v varnostni in obveščevalni službi in polagali največjo važnost na izučbo v streljanju. Končno se uvedeta pri pehoti vojni brzojav in telefon, kar bodo letos prvič v večji meri poizkušali.

Zahvala.

Za mnogoštevilne izraze sožalja radi izgube prerano umrlega

Bogomila

se najiskrenejše zahvaljuje vsem čislanim znancem in prijateljem

žalujoča rodbina
dr. Pavletičeva.

V Gorici, dne 4. aprila 1905.

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni in nepozabni oče

ANTON DEVETAK,

c. kr. poštar in posestnik v Tolminu,

po dolgi in mučni bolezni v 46. letu svoje dobe, previden se sv. zakramenti, danes zjutraj 4. t. m. mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v četrtek 6. t. m. 1905 ob 10. uri zjutraj iz lastne hiše.

Nilo, Marija, Ilka, Lenka,

otroci.

V Tolminu, dne 4. aprila 1905.

Za pomladni in letni čas
so došle krasne novosti - -
- - - raznovrstnega blaga.

Uzorci najnoveje izbere
se pošiljajo na zahtevo
brezplačno in franko.
Postrežba strogo po-
štvena. - Cene stalne.

„Krojaška zadruga“
v Gorici, v Gosposki ulici.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Zahvala.

Prečastiti duhovščini, učitelstvu, starašinstvu solkan-skemu, gospodom županom goriške okolice, gospodom pevcem solkanskim, prijateljem, znancem, darovateljem vencev, sorodnikom, ter vsem, ki so spremili preljubljeno soprogo oziroma mater, gospo

KATARINO MOZETIČ,

k zadnjemu počitku se presrečno zahvaljuje
žalujoča družina Mozetič.

V Solkanu, dne 1. aprila 1905.

Iščejo se mladeniči

v starosti od 14. do 16. leta za lahka tovarniška dela. — Oglasiti se je pri gospodu nadzorniku tovarne gospoda MOSER-JA na Rojcah pri Gorici.

Loterijske številke.

1. aprila.

Trst 11 9 28 56 81
Linc 13 5 82 68 86

Ponos vnaše gospo-
dinje je dobra kava.

Kathrinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospo-
dinstvu, kadar se na-
pravlja kavina pijača.

Zahvaljuje se županu - KATHRINER -

Iz vsake okusa kave dosežete s primestanjem

Vydrrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorak dragovajno.
Posna 5 kg dostiža 4 K 50 h franco.

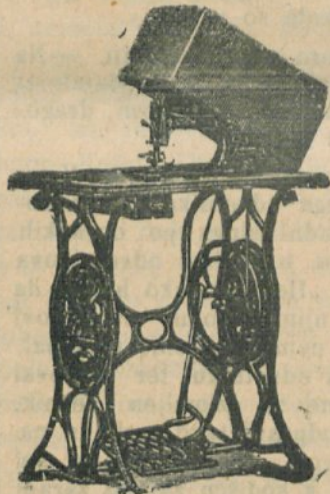
„DOMAČI PRIJATELJ“

Žydrava tócerna, (Mannheim) Proga-VII

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
ulica Vetturini 3.

MÈD
zajamčeno-pristen

se prodaja na drobno v svečarni
J. KOPAČ
Gorica, ulica Sv. Antona št. 7
po sledečih cenah:
Med izpibani pomladanski beli kg K 1:20
„ jesenski „ 1:20
„ v salju „ 1:—
„ cejen „ 1:—
„ za pisanje čebel „ 1:20
Na debelo po znanih cenah.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Wittmann
Feliciental, p. Tu-
cholka v Galiciji,
spričrje, da je nje-
gova soproga o-
krevala od težke
bolezni vsed rabe

železnatega vina
G. Piccoli-ja,
dvornega založnika Nj. Svetosti in
le atja v Ljubljani.
Pollitrska steklenica stane 2 K in se vna-
nja naročila izvršujejo z obratno pošto.

„Centralna posojilnica“
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:
na menico po 5¹/₂%, na vknjižbo pa po 5⁰/₁₀
z ¹/₈% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Ferratin in Ferratose
(tekoči Ferratin)
najboljše krepcilo
pri
malokrvnosti
in bledici,
od zdravnikov najop-
leje priporočeno. Fer-
ratin je v zvezi z be-
ljakom, sestavljen že-
leznat hranilni preparat.
Povečuje tek in
sboljšuje prebavo.
Nenavadni vspeli
Dobi se v lekarnah
C. F. Boehringer
und Söhne
Mannheim - Waldhof.

Samo enkrat poskusi
naj vsakdo kupiti svoje potrebščine pri tvrdki

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7,

in nikdar več ne bode iskal drugod boljšega, lepšega in kakovosti primerno cenega blaga, kakor se tu dobi.
Došle so uže zadnje novosti modnega blaga za
jesensko in zimsko sezono
v nedosegljivi izberi
kakor: krasni okraski za obleke najnovejše mode, čipke, ovratniki iz čipk, bordure, svile, pasovi itd. Raznovrstno belo in Jaeger-perilo, rokavice usnjate in cvrtnate, nogavice, krasne ovratnice, hlačniki, žepne rute, solčniki, dežniki, moderci, predpasniki, domači čevlji itd. Zaloga je preskrbljena z vsemi potrebščinami za g. šivilje in krojače, kakor, igle, cvirn, svile, fodre, gumbe, trakove itd. Raznovrstno blago za vezenje itd.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga pristnih belih in črnih vin in lastnih in drugih priven- nih vinogradov. Dostavlja na dom in razpo- šilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije vsod- nih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.	Zaloga piva Auerjevih dedičev v Ljubljani, in plzenjskega piva „pra- zdnoj“ iz sloveče češko „Me- ščanske pivovarne“. Zaloga ledu, katerega se od- daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.